



Važnost pripadanja i zašto je za mene InŠkola mjesto takvog susreta



Prije nego što krenem, želim da znaš da je ovaj tekst napisan veoma lično.

Još su se stari Grci okupljali na agori kako bi zajedno promišljali o svijetu, razmjenjivali ideje i učili jedni od drugih. Zajednice su oduvijek bile ključne za opstanak čovjeka. Jer, ako ne pripadamo nikome i ničemu, ako ne umijemo živjeti i djelovati s drugima, onda smo, kako je govorio Aristotel, ili zvijeri ili bogovi. Čovjek nije stvoren da bude sam, već da zajedno sa zajednicom stvara, promišlja, uči i razvija se.

Upravo tako sam doživjela svoj kratki put predstavljanja InŠkole. Sasvim slučajno sam zakoračila u ovu priču, a otkrila mnogo lijepih stvari. Ipak, ono najvažnije što sam pronašla jesu ljudi, njihov trud, posvećenost i iskrena želja da grade zajednicu koja vjeruje u obrazovanje i bori se za njegovo unapređenje.

Nije bez razloga rečeno da je InŠkola mjesto za sve ljubitelje obrazovanja, za sve one koji vjeruju da znanje može mijenjati pojedince, ali i društvo u cjelini. Upravo ta zajednička vjera povezuje ljude različitih iskustava, interesovanja i generacija.

Dana 29. maja, u Domu omladine u Banjoj Luci, održala sam svoju posljednju promociju InŠkole za članove udruženja „Ipak se okreće“. To je za mene bio svojevrsan šlag na tortu, trenutak koji je u meni probudio i radost i malu dozu treme, onu zdravu tremu koja nas podsjeća koliko nam je stalo da nešto uradimo kako treba.

Ono što mi je tada postalo jasno jeste da ovo nije kraj jednog puta, već početak novog. Početak novih susreta, novih razgovora i novih prilika da zajedno učimo i rastemo.

Divno je biti dio ove priče. Još je ljepše znati da pripadate zajednici ljudi koji vjeruju da obrazovanje nije samo prenošenje znanja, već prostor susreta, razumijevanja i zajedničkog stvaranja bolje budućnosti.

Anabela Zrnić

Collections

Objava